

22. nov. 1973

FAKTA

Dato:

22. nov. 1973

Sidetæl:

Værkstedsbog 1973 III s. 23-26

visende en lys eller hvid (eller i farve-
-fuld - hvorved måske helesom udledes, be-
-tydeligt) flade, men en som hver-
-gang er anderledes.

22-11-73.

På nogle små opspændte
lærreder vil jeg nu prøve at behandle
strukturerne dette flade materiale - uden
anvendelse af farvestof - maling.
Strukturerne kan ikke findes bestem-
-mes, men nu opstår af selve den
behandling materialet udsættes for.

Hvad skete?

Jeg opnåede farves-
-hed, eller i hvert fald materialets egen
farve. Processen - det jeg gjorde med
materialet, frembragte strukturer - blev
således et "billede" af den behandling
jeg udførte. Selv fulgte jeg på be-
-skrivning om hvor på lærredet jeg
ville skrive, krusse, så på den måde
dirigerede jeg selvfølgelig selv strukturerne,
men den var af hensigt af de små
-heder som til at løbe i selve ma-

-ferulek. Det er naturligt at skibe at
lærred med sandpapir og at kradsse i
prepareringen for at man med til
selve det bevarede underlag, det er
også naturligt at der ved sådanne
behandling, nogle steder giver hul i
lærredet. Fremgangs måden med at
anvende lærred til andet end be-
-maling her, synes jo muligt, her,
Fremden at skibe og kradsse kan man
lave viler - huller - karakterer preparering,
eller behandle den med forskellige opløs-
-ende stoffer. der er muligt her for at
følg maner der er muligt her for at
følg med disse forsøg.
Ud over disse rene lærreds forsøg lave-
-de jo nogle be malinger, med hvidt,
og tilfældige pap skygger, hvor jo i
nogle tilfælde, som med lærredene
sleb og kradsede - så bredden tog
forskelligt imod malinger, i andre til-
-fælde lignede jo ans stumper på som
så også blev overmalede.
Sådanne eksperimenter har jo før
gjort og det kan næsten ikke und-
-gås at der kommer nogle inter-

- samt ud af det.
Man - der er forskellige ting som ikke
helt tilfredsstillende minj.
For der fjere bringer af den hvide
farve som efter Manzoni er blevet
en konvention for neutralitet og med
R. Rymann næsten er udtrykt som
materiale. For det andet bliver dis-
-se arbejder let forbrings is bursal på
støftig hed, men kommer let til at
overdrive det støftige. Kunne ned-
-dæmpe, måske helt undertrykke
støftigheden ved alene at anvende
et (dyndt) farvetøj og på fjere
der plemt og omsat, således at
pointen var: det der ligger under-
farvetøj og farven selv.

Farve - her er et problem for jo
gnsvar jo stabile farve ud over
den det anvendte materiale selv har,
selv hvid og sort er ikke neutrale
nok. Enken skal man forsøge
helt at undgå farve, eller også
må man ved blande sig at man
bringer den, enken ved at blande

farverne i en sådan grad at de bliver
mødt med farveløse, helt kan de al-
drig blive det, eller også ved at
bringe røde røde - gule - grønne - bli-
g holde dem rene. Men så er man
også ovre i noget som i væsentlig
grad fjerner sig fra ideens udgangs-
punkt - der farveløse - sig selv værende
materiale som har gennemgået en
proces. ~~Det~~

Der er i sig selv at gøre sig klart
hvad man ~~fr~~ helt nøjagtigt vil
gøre inden for hver en helt proces,
is her i de hidtidige første verdens
alt for tilføjede til at blande en
masse processer sammen, man
må vælge en - bytte for udgange.
Der er i sig selv fordi hvad der
bliver sagt om af processen forbliver
-res hvis man gøre flere forskellige
ting. er også tilføjede til at tænke
alt for meget i konventionelle
maleriske baner & den farve ~~gør~~
forstærkes når man anvender farve.